

10

LES ELECCIONS DE DIPUTATS A CORTS

Catalunya ha dit la seva paraula ben concisament, ha manifestat el seu voler que queda sintetitzat en un mot: Endavant.

I diem Catalunya, perquè nosaltres no veiem en el triomf de l'esquerra catalana un triomf partidista; hi veiem l'expressió d'una ferma voluntat col·lectiva independent del matís social, polític i religiós. És clar que els elements d'esquerra estan prou encegatats per creure's que el poble català els ha votat en tan immens nombre perquè sentia tals ideologies; es comprèn que així sigui, i és molt humà que d'aquesta simplista manera ho acceptin de bona fe i ho creguin amb pregon convenciment. No serem nosaltres qui tractarem de treure'ls de llur error; d'això se n'encarregarà el temps i els esdeveniments futurs. I consti que no tenim cap mena d'antipatia per les esquerres ni ens sentim porucs conservadors, ans el contrari, som partidaris dels renovellaments socials que els temps moderns comporten, i ens plau que cada dia hi hagi dominant i dominadora una major justícia que infanti i perpetui una major bonesa i felicitat entre els homes. Per consegüent, no estem aturats en el segle XVI, sinó que evolucionem constantment i fins revolucionem en el que ens és possible, i en el que creiem que és necessari. Per això hem estat, som i serem catalanistes; perquè estem segurs que tots els problemes que es presenten tan amenaçadors i de solucions tan difícils, no ho foren si es poguessin escatir entre gent de la terra i per gent de la terra, alts i baixos, amos i treballadors, però tots d'aquí, car el bon sentit pràctic innat en la nostra raça s'imposaria bentost, i res no passaria; és a dir, sí, passaria el que és just que passi: la transformació del que fos dintre unes normes de pau i fins de certa cordialitat; l'evolució harmònica sense sotracs i sense violències.

I mentre dissortadament uns i altres hagin d'estar influenciats per organismes establerts fora del nostre país, ja obeint ordres d'uns comitès i directives centrals compostos per elements que no poden conèixer-nos perquè molts d'ells ni ens han visitat mai; o bé portats pels bons oficis de representants del govern aquí destacats, que tampoc de tot això no en saben un borrall i que el mateix els envien a Barcelona que a Osca o a Cuenca; i veiem com en els mítings parlen gent forastera que *cuentan o no cuentan años de existencia entre nosotros*, o com ara, gent estrangera que volen fer-nos feliços deixant uns i altres llur país, que prou feina hi tindrien i prou feina hi tenen; no creiem ni creurem que les nostres lluites, les nostres humaníssimes lluites es portin com han de portar-se i com caldria que s'endeguessin entre gent civilitzada.

Per això som catalanistes. Per aconseguir la llibertat de la terra, seguríssims que amb ella ben nostra, ha d'alleugerir-se moltíssim l'anguniosa situació social que travessem.

I el que acabem de dir, és el que en definitiva sent el nostre poble, si es vol d'una manera boirosa, potser per instint més que per reflexió. Seguint el seu instint va votar les esquerres; les esquerres catalanes i catalanistes, entenem-nos, perquè d'esquerres n'hi havia de molt més radicals, i si sols per